

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lombardi

Župna crkva Svetog Roka, Lombarda
Nedjeljom: Sveta misa u 08.00 i u 10.00 sati.
Radnim danom: Sveta misa u 07.00 ili u 18.00 sati.

Ožujak 2020. • Godina IX • Broj 96

ISUS I DESNI RAZBOJNIK

Dijalog između Isusa i razbojnika koji su visjeli na križu s lijeva i s desna Isusu donosi jedini evanđelist Luka. U četiri retka imamo tri rečenice desnog razbojnika. Nije puno, ali sasvim dovoljno. Tri rečenice iz kojih možemo vidjeti koje su to tri stvari potrebne za svetost. Dobri razbojnik nije šutio, nije bio mlak. Branio je Isusa, zalagao se za božanske stvari i bio je aktivan. Time nas uči da je jedna važna stvar za postati svet biti aktivan, djelima u ljubavi djelotvoran, reagirati kada nas Duh na to potiče, braniti i zauzimati se za dobro. Čuvati se osrednjosti! Desni razbojnik priznaje da po svojim djelima nije ništa dobro zaslužio; kad bi se pravedno gledalo, propao bi, međutim, zna da Isus nije ništa opako učinio, a tko je onaj koji je bez grijeha? Bog. Priznaje Isusa Bogom, priznaje ga kao onoga koji ga može izvući iz bijednog stanja, priznaje ga milosrdnim. Uzdanje u Božje milosrđe, koje nam danas toliko nedostaje!

Molimo Gospodina da nam udijeli vjeru desnog razbojnika!

Raspored događanja kroz mjesec OŽUJAK 2020.

1. ožujka	1. korizmena nedjelja i 1. u mjesecu. (Čista). Molitva za duhovna zvanja. Kolekta za biskupiju.	Sv. misa u 8.00 i u 10 sati.
8. ožujka	2. korizmena nedjelja i 2. u mjesecu (Pačista)	Sv. misa u 8.00 i u 10 sati.
15. ožujka	3. korizmena nedjelja i 3. u mjesecu (Bezimena).	Sv. misa u 8.00 (za članove sakramenta – Procesija s Presvetim Sakramentom) i u 10 sati.
19. ožujka	SV. JOSIP, zaručnik Bl. Djevice Marije	Sveta misa u 18.00 sati. U Veloj Luci slavi se u 10.00 sati.
22. ožujka	4. korizmena nedjelja i 4. u mjesecu (Sredoposna)	Sv. misa u 8.00 (pjesma Sv. Roku) i u 10 sati.
25. ožujka	NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO – BLAGOVJEST (Dan Majki)	Sveta misa 18.00 sati.
29. ožujka	5. korizmena nedjelja i 5. u mjesecu. (Gluha)	Sv. misa u 8.00 i u 10 sati.

Napomene:

- U svakoj trećoj nedjelji u mjesecu je misa Sakramenta u 08.00 sati.
- Križni put petkom u 17.30 sati.
- U nedjelju 1. ožujka započinje kvatreni tjedan u kojem su vjernici pozvani na intenzivniju molitvu i djela pokore i ljubavi. Tjedan je posvećen pokori i obraćenju. Kvatreni tjedan završava liturgijom u subotu 7. ožujka.
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

DIJALOG IZMEĐU ISUSA I DESNOG RAZBOJNIKA

Ušli smo u korizmeno vrijeme. Korizma (četrdesetnica) je milosno vrijeme duhovne i tjelesne pripreme za najveći kršćanski blagdan - Uskrs. Ovi dani koji su pred nama jesu dani milosti i posebne blizine Bogu, kad trebamo više razmišljati o svojoj ovozemnoj ograničenosti i potrebi da ne izgubimo nit s Bogom i svetim. To je vrijeme kad intenzivnije razmišljamo o mucu našeg Gospodina i o tome kako je za nas trpio, te podižemo svoje oči prema njegovu križu. Jedna od najpotresnijih scena je razgovor između dvojice razbojnika i Isusa: „A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih s njime pogube. I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva ... Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrdivao: "Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!" A drugi ovoga prekoravaše: "Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on - on ništa opako ne učini." Onda reče: "Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje." A on će mu: "Zaista ti kažem, danas bit ćeš sa mnom u raj!" (Lk 23,35-43).

Lijevi je razbojnik, koga predaja naziva Gestas, obično je na slikama prikazan glave okrenute od Isusa, a desni razbojnik, kojemu je po predaji ime Dizma, upire svoj pogled prema Isusu. I jedan i drugi prikovani su kao i Isus uz svoj križ, ali dok Dizma taj križ prihvaća i upire svoj pogled s pouzdanjem u Isusa, Gestas se bijesno od njega trga i tako još više i, što je gore, još besmislenije pati. Preostaje mu samo da proklinje Isusa zbog svoje sudbine. Vrijeđa Isusa koji trpi neizrecive muke i poniženje. Dizma pak brani Isusa i s pouzdanjem se okreće k njemu i pred njim se kaje za svoje grijeha.

SVETI JOSIP

Zato je zavrijedio da samo njemu Isus u tom času tame pokaže svoje božanstvo, a ne ni svjetini ni lijevome razbojniku koji ponavljaju očajne riječi sotone, čak ni svojoj svetoj majci i najdražem učeniku. Pri tome postavlja se pitanje je li mu Isus rekao: "Zaista ti kažem, danas bit ćeš sa mnom u raj!" ili mu je rekao "Zaista ti kažem danas, bit ćeš sa mnom u raj!" Sve zavisi kako je Biblija prevedena i gdje je prevoditelj stavio zarez. U rukopisima Biblije pisanim na izvornom grčkom jeziku nema interpunkcijskih znakova. Kod ovog razmatranja treba se sjetiti da je zabilježen i jedan slučaj kada je jedan ruski zatočenik bio osuđen na smrt, a zatim pomilovan, te je nakon toga trebao biti prognan u Sibir. Međutim, ipak je pogubljen zbog greške poštaru koji je na brzopletu na krivo mjesto stavio zarez. Naime, brzoplet koji je upućen u zatvor, glasio je: „pogubiti ne, u Sibir poslati“, ali poštar je stavio zarez na krivo mjesto pa je odgovernima uručio brzoplet koji je glasio: „pogubiti, ne u Sibir poslati“. I on je bio pogubljen.

Prema tome, „danas“ (Veliki petak) Isus nije ni mogao biti s razbojnikom u raj u jer je već koncem tog dana počivao u grobu i uz to još i cijelu subotu. Biblija ne podupire mišljenje da su Isus i razbojnik, koji je bio zarezan na križ kraj njega, otišli na nebo (u raj) onog dana kad je Isus izrekao spomenute riječi iz evanđelja po Luki (23:43). Isus je prije toga prorekao da će uskrsnuti tek treći dan nakon što bude ubijen (Luka 9:22). Tijekom tog razdoblja od tri dana Isus nije bio na nebu, jer je nakon svog uskrsnuća rekao Mariji Magdalenici: "Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne uzidoh k Ocu" (Ivan 20:17). A 40 dana nakon što je uskrsnuo, učenici su ga vidjeli kako se podiže sa zemlje i kako ga oblak zaklanja dok uzlazi na nebo (Djela 1:3, 6-11). A tijekom tih 40 dana više se puta ukazao i bio s učenicima. Tako u svom Evanđelju evanđelist Ivan kaže (20,24-29): „Ali Toma zvani Bliznac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: "Vidjeli smo Gospodina!" On im odvrati: "Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati." I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: "Mir vama!" Zatim će Tomi: "Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran." Odgovori mu Toma: "Gospodin moj i Bog moj!" Reče mu Isus: "Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!"

Osim toga po Evanđeljima znamo da će jedan dan biti posljednji dan ljudskoga roda, veliki dan posljednjega suda, velika smotra, ispit zrelosti čovječanstva. Završiti će naša povijest. Gospodin će izvršiti obračun i – počinje vječnost. Isus jasno kaže da će jednoga dana još jednom vidljivo doći k nama da sudi i rasudi što smo učinili od njegove ljubavi i krvi: "Tada će vidjeti Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom". U vjerovanju molimo: "I opet će doći u slavi suditi žive i mrtve..." Jednoga dana on će nas pokupiti iz grobova i domova da nas povede u vječni dom... Jer Isus reče: "Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje. I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca. Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva. Drugi Kristov dolazak blažena je nada Crkve, veličanstveni vrhunac Evanđelja. Spasitelj će dolazak biti doslovan, osoban, vidljiv i na cijelom svijetu. Kad se bude vratio, mrtvi pravednici će uskrsnuti i zajedno sa živim pravednicima biti proslavljeni i uzeti na Nebo, a nepravedni će umrijeti (Mt 25,31-46). Važan vid ustanovljenja Kristovog vječnog kraljevstva je okupljanje svih spašenih (Mt 24,31; 25,32-34; Mk 13,27) u nebeskom domu koji je Krist pripremio (Iv 14,3).

Kristov drugi dolazak prouzročit će veliku podjelu čovječanstva na – one koji su prihvatili Njega i spasenje koje donosi i one koji su se odvratili od Njega. Na zvuk trube koja će objaviti Kristov povratak, mrtvi će pravednici uskrsnuti neraspadljivi i besmrtni (1 Kor 15,52-53). U tom će trenutku "najprije uskrsnuti umrli u Kristu" (1 Sol 4,16). Drugim riječima, oni će uskrsnuti prije no što će se živi pravednici uzeti na Nebo da budu s Gospodom. Uskrsnuli će se ponovo sjediniti s onima koji su bili žalosni prilikom rastanka s njima. Sada oni radosno kliču: "Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? Gdje je, smrti, tvoj žalac? (1 Kor 15,55). To neće biti bolesna, stara, osakaćena tijela kakva su otišla u grobove, ali koja će prilikom uskrsnuća, izaći iz njih, nova, besmrtna, savršena, koja više neće nositi oznake grijeha koji je izazvao njihovo raspadanje. Uskrsli će pravednici doživjeti izvršenje Kristovog djela obnove, izražavajući savršeni Božji lik u umu, duši i tijelu (1 Kor 15,42-54).

Uobičajeno je svece promatrati kao izvanredne, neobične i pomalo čudne ljude. Jedni su sveci zagovornici uspješnih poslova, drugi putovanja, treći bolesnika, jedni su zagovornici za djecu, drugi za domaće blago, jedni za urod njiva, drugi za brak, za obitelj, jedni za dobar porod, za slogu među ljudima, za psihički bolesne i tome slično. To sve rezultira uvjerenjem da su sveci božanski, neobični ljudi. Oni kao da ne spadaju u naše sfere, kao da nisu živjeli na zemlji ili kao da nemaju ništa s našim svagdašnjim životom. Tako su, nažalost, sveci postali suprotnost od onoga što se njihovim proglašenjem svetima htjelo. Naime, Crkva je htjela dati ljudima uzor kako da svi postanemo sveti, a ne da se svecima samo mole za zemaljske, sitne potrebe. Oni se čine nedokučivima, pompoznošću naših slavlja njima u čast odijeljeni su od nas, pa nitko i ne pomišlja da bi trebao biti kao oni. Gledamo li pak živote svetaca, vidimo da u njima nema ništa što bi stvorilo takav mentalitet.

Sveti Josip je bio jednostavan, pozadinski čovjek, radnik, tesar komu je u dio palo da bude hranitelj Isusa Krista i Blažene Djevice Marije. Nema u njegovom životu velikih govora, veličanstvenih djela. On nije vodio neku ustanovu ili činio socijalnu i duhovnu obnovu u ljudima. Nije bio poznat čovjek niti u bilo čemu izvanredan. Ili bolje, izvanredan je bio samo u tome što je bio spreman raditi po savjesti, što je bio spreman činiti onako kako je Božja volja. On je, prema vjeri Crkve, odlučio živjeti u braku, ali bez bračnih odnosa i djece. Bog mu je prekrizio te planove. Bog je htio da njegova zaručnica, snagom stvarateljskog duha Božjega, utjelovi i rodi Spasitelja ljudske povijesti, te da Josip bude hranitelj, zakonski otac i odgojitelj tog djeteta. Isus nije njegovo dijete, ali niti od njega posvojeno dijete. To je dijete njegove zaručnice, ali ne snagom njegova braka, niti bilo kojeg čovjeka, nego samoga Boga. Drugim riječima, Josip nije bio velik u ljudskom, materijalnom pogledu, ali je bio genijalan i velik u duhovnom pogledu. On je vjerovao da Bog može istom snagom kojom je stvarao gene, stanice i živote ljudi, svoga Sina utjeloviti u krilu njegove zaručnice. On je povjerovao da se u njegovu braku s Marijom treba roditi Spasitelj čitavog svijeta. On je pristao na nešto takvo, što je bilo nevjerovatno za ljudski rod. On je dakle bio čovjek genijalne vjere. Za njega kaže evanđelje da je bio pravednik. A pravednik je čovjek koji hodi s Bogom, kaže Stari zavjet. Uz svoj tesarSKI i stolarski rad Josip je bio vjernik. On je znao moliti i čitati Sveto pismo, on je pristao da Bogu bude prijatelj, da s njime druguje, da vrši njegovu volju i da Bog po njegovu životu čini svoja djela. Josip je bio toliko spreman Bogu vjerovati da nije sumnjao ni onda kada mu je Bog govorio u snovima. Bog mu je u snu rekao da uzme Mariju za svoju ženu i da se ne boji onoga što je u njoj začeto. Onda mu je također priopćio da ustane, uzme Mariju i dijete i ode u Egipat, i da se također u određeno vrijeme vrati iz Egipta i nastani u Nazaretu. Drugim riječima, Josip je bio dobro upućen u Božje govore i drugovanja s ljudima. On je znao ocijeniti koji mu to duh govori, a to znači da je bio čovjek pobožan, da je znao razlikovati duhove i uvijek ići pravim putem. Gledajući izvana, čini nam se da je Josip sasvim običan čovjek bez velikih svetačkih dimenzija. No, gledajući iznutra, on pred našim očima izrasta kao jedan od najvećih pravednika Staroga zavjeta. On je očito imao duboki, raznovrstan, bogat i osebujan nutarnji život. Takve pravednike, muževe i starce nalazimo među radnicima, tesarima, ribarima, seljacima i intelektualcima. Ima ljudi koji su izvana čestiti, pravedni i radini, a iznutra su tako uronjeni u Boga i duhovnu stvarnost da nas njihove riječi pogađaju kao proročki govori. Sveti Josip je stoga bliz takvima i oni ga razumiju. Nikakvo čudo da su i naši preci u hrvatskom saboru svojevremeno Sv. Josipa izabrali za zaštitnika Hrvatske. Pokraj sve jednostavnosti na izvanjskom planu i genijalnosti na duhovnom planu Josip je bliz našem čovjeku, on jednako nadahnjuje intelektualca, političara, seljaka, radnika, bogatog i siromašnog, neukog i učenog. Josipov život danas stoji pred nama kao veličanstveno duhovno umjetničko djelo. Diveći se njemu, gledajući kako je živio, mi postajemo plemeniti, sposobni i sami biti umjetnici života, ali i stvarati za novi život.

Tomislav Ivančić
Priradio: Željko Dominis

Izdaje: Pastoralno vijeće Župe Svetog Roka, Lumbarda, tel. 712-087

Odgovara: don Vlado Markić, župnik

Uređuju: don Vlado Markić i Željko Dominis